

Шановний Олександрє Євгеновичу та всі співробітники Головного управління Пенсійного фонду України в Одеській області

Від щирого серця прийміть слова подяки за Вашу роботу, професіоналізм, компетентність, доброчесність, високу культуру і за те, що у такі важкі часи Ви працюєте на благо людей!

Я, як пенсіонер, комунікую з ПФУ за допомогою веб-порталу. Це дуже зручно, надійно і легко. І за це Вам подяка.

На всі мої запити і заяви я завжди оперативно отримую необхідні документи, якісно підготовлені відповіді. Особливо на високому професійному рівні підготовлена відповідь від ГУ ПФУ в Одеській області на моє останнє звернення. Дуже Вам дякую за роз'яснення!

Поряд з цим, дякую за вчасне нарахування, перерахунок і виплату моєї пенсії.

Водночас, хотів би відзначити і співробітників ГУ у Білгород-Дністровському. Це і сервісний центр, і підрозділи призначення, перерахунків і виплати пенсій, і РЗО. Дуже дякую їм за велику, кропітку і високоякісну роботу, яку вони проводять на місцях.

Часто я з теплотою згадую 4 роки, коли мав честь працювати у структурах ПФУ в м.Одесі. З добротою і повагою прийняли мене у відділі ведення реєстру застрахованих осіб № 1, навчили всьому, передали цінний досвіт. “Приморський СПОВ” надовго залишиться у моєму серці!

Думаю, що РЗО - це найголовніша система у сфері соціального захисту та пенсійного забезпечення в державі.

Також, передаю Вам слова вдячності за Вашу роботу від моєї матері Максименко Людмили Іванівни. Моя мати, незважаючи на інвалідність з дитинства, 40 років пропрацювала на благо країни і людей. За багаторічну сумлінну працю та благодійну діяльність її нагороджено орденом княгині Ольги III ст. Вона дуже дякує ПФУ, що отримує пенсію й надбавку за орден.

Дозвольте ще кілька слів про моїх шанованих рідних. Мій дід, заслужений колгоспник Максименко Авдій Олексійович, за багаторічну працю і великі досягнення на виробництві, нагороджений орденом Леніна. Інший дід Бондаренко Іван Сергійович добував вугілля на шахтах Донбасу. Моя бабуся Бондаренко Надія Микитівна багато років працювала на виробництві й у сільському господарстві. А її рідний брат Мозговий Юрій Микитович, гвардії лейтенант, з червня 1941 воював за свободу і незалежність нашої Батьківщини. 14 березня 1945, у віці 24 роки, він загинув у бою під Кьонігсбергом. Його батько (мій прадід) Микита Максимович, теж загинув на війні, у грудні 1941.

І сьогодні в Україні війна. Велике горе прийшло на нашу святу землю. Це страшне слово (війна) знову увійшло в наше життя.

І зараз як ніколи важливо відчувати підтримку, розуміння, чути добре слово. Це те, що ми, хворі люди, пенсіонери, отримуємо від співробітників Пенсійного фонду.

Ще раз, дуже дякую Вам за Вашу працю і добросердечність!

Бажаю всім Вам добра, міцного здоров'я, наснаги і успіхів в роботі, а найголовніше — мирного неба!

З великою повагою, Максименко Олексій Іванович,
пенсіонер, особа з інвалідністю III гр.

с. Шабо

30.05.2024